

ZÁKLADNÁ ŠKOLA SPIŠSKÝ HRUŠOV

HRUŠKA

Číslo 1
2012/2013

www.zssphrusov.edupage.sk

Dobré ráno! Dobrý deň! Dobrý večer!

Predstavte si, že ste práve otvorili časopis.

Čo na neho poviete ?

Čo si vyberiete z našej ponuky ?

- 3 Blahoželáme
- 4 Akí sme boli v šk. roku 2011/12
- 5 Prospech žiakov v šk. roku 2011/12
- 6 Naše aktivity
- 7 Fotogaléria
- 8-11 Naši umelci
- 12 Táraniny žiakov
- 13 Fotogaléria
- 14-17 Rozhovor s Mgr. Čurillovou-Slobodníkovou
- 18 Žolík
- 19 Vianočné pranie

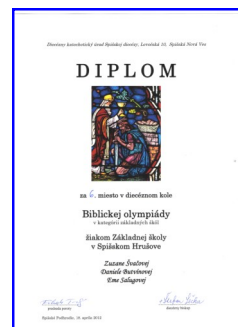
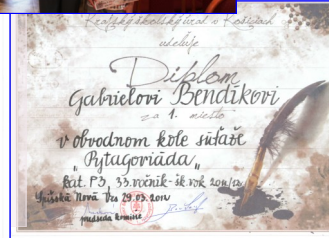
Všetkým spolužiakom a žiakom držíme palce, prajeme mnoho úspechov, porozumenia a elánu, učiteľskému zboru pevnú ruku a nervy, školníkovi málo práce a tetám upratovačkám chuť sa s nami trápiť... ☺

PS: „Dúfame, že ste si nekúpili Hrušku len kvôli žolíkovi“

Váš redakčný tím

Blahoželáme

Akí sme boli v školskom roku 2011/2012

Dochádzka našich žiakov v minulom školskom roku

V minulom školskom roku naši žiaci vymeškali **27 408** hodín. Dievčatá vymeškali o niečo viac - **14 242** hodín.

No naši žiaci mali aj neospravedlnené hodiny, presne **1 907**.

Najviac neospravedlnených hodín mala trieda **5. B** (tohtoročná 6. B), ktorá vymeškala presne **629** ho-

dín, z toho dievčatá vymeškali **239**. Títo žiaci boli za tieto neospravedlnené hodiny aj potrestaní, niektorí dostali pokarhanie riaditeľom školy, niektorí dokonca znížené známky zo správania. Priemer na žiaka je 30,64 neospravedlnených hodín.

Prekvapila nás tohtoročná 4. A trieda, ktorá mala 82 neospravedlnených hodín (žiak, ktorý bol v Anglicku).

Naopak pochváliť môžeme tohtoročnú 5. A, ktorá mala najmenej vymeškaných hodín...

Prospech našich žiakov

V školskom roku 2011/2012 navštvovalo našu školu 197 žiakov.

Prospelo 185 žiakov. Z toho dievčat 87 a chlapcov 98. Neprospeli traja žiaci (8. A, 9. A). Z toho dve dievčatá a jeden chlapec. Zo slovenského jazyka a matematiky neprospeli dvaja žiaci (8. A).

Samé jednotky malo 50 žiakov, z I. stupňa 36 žiakov, z II. stupňa 14 žiakov.

Trieda	Počet žiakov	Prospeli	Neprospeli	Neprospeli SJ a MAT	Samé jednotky
1.A	11	11	0	0	11
2.A	7	6	0	0	6
3.A	17	16	0	0	9
4.A	7	7	0	0	7
4.B	12	12	0	0	3
5.A	18	16	0	0	3
5.B	16	14	0	0	0
6.A	26	24	0	0	4
6.B	5	5	0	0	0
7.A	21	18	2	2	5
7.B	15	15	0	0	0
7.C	5	5	0	0	0
8.A	22	21	1	0	2
9.A	15	15	0	0	0
Spolu	197	185	3	2	50

Naše aktivity

- Olympiáda slovenského jazyka, Šaliansky Matko, Dúha, ARS Poetica, Rok aktívneho stárnutia
- Hviezdoslavov Kubín, Svätoplukovo kráľovstvo
- Budimírske studničky, Olympiáda z dejepisu
- Praveká súťaž pre školy, Návrh na žiacku knižku
- Dielo tvojich rúk, Ekovýkres – ekoplagát
- Vesmír očami detí, Okresné majstrovstvá v cezpoľnom behu
- Športová olympiáda, Majstrovstvá okresu v atletike
- Okresné majstrovstvá v malom futbale COOP Jednota
- Vianočný stolnotenisový turnaj, Okresný stolnotenisový turnaj
- Okresné kolo majstrovstiev žiakov vo veľkom futbale
- Slávik Slovenska, Biblická olympiáda, iBobor
- Dejepisná olympiáda, Pytagoriáda, Matematický klokan
- Športová olympiáda 1.st., Vedomostno-športový pretek

Fotogaléria

MEDVEĎ

Medved' spáva sladko,
ako Vladko.
Dlho a či krátko?

Dlho veru, celú zimu,
iné nechutí mu.
Sníva iba o mede.
Ktovie či predvedie,
ako spia medvede.

Natália Pavolová 4. A

KARNEVAL

Raz vo dverách
poštár stál,
pre Natálku odkaz mal:

„Prídi, prídi, príď
na karneval!“

Budú tam tancovať
všetky deti,
prezlečené za víly,
kvety.

Podobať sa môžu líške,
a možno aj sivej myške.

Natália Pavolová 4. A

ANJELIKOVIA

Mám ich doma všetky
v skrinke,
veľké a aj malilinké.

Dvoch mám z Anglicka,
ostatné zo Slovenska.

Jeden večne spí,
druhý zasa letí.

Tretí, ten nám doma
spieva,
štvrtý si zas vyhráva.

Máš ich doma tiež?
Ja ich mám,
prv ich všetkých spočí-
tam...

Natália Pavolová 4. A

N

a

š

i

u

m

e

l

c

i

ZAKLIATA PRINCEZNÁ

Alexandra Pravlíková 4. A

Bola raz jedna princezná, ktorú zlá ježibaba premenila na opicu. Princezná bola veľmi smutná, najradšej by bola normálne dievča a chodila do školy, doma strúhala zemiaky, než byť zavretá v tejto vysokej veži.

No raz si princezná povedala: „Už mám toho dost! Určite tu má tá stará baba nejaké lano. Nájdem ho, využijem svoje lezecké schopnosti a utečiem!“ A tak začala hľadať lano.

Princezná lano hľadala, hľadala a hľadala... no lano nenašla. Začala búchať do steny, keď zistila, že jedna strana steny bola iná. Bola dutá!!! Bola to tajná chodba. A v tej chodbe bol výťah, do ktorého nastúpila a než napočítala do dvadsať, už bola dole. Princezná nevedela, kam má ísť, no zrazu uvidela úzku poľnú cestičku, a keďže nemala na výber, vydala sa po nej. Kráčala, kráčala, až jej v bruchu začalo škvŕkať. Našťastie stála pri jablони, sadla si do trávy, aby sa najedla. Ako tak vstala, všimla si, že cestička je asfaltová. Ako tak kráčala, uvidela mesto! Celá natešená sa po nej rozutekala, až sa zrazu zastavila pri malej rieke. Čudujte sa, no na strome pri rieke bola zavesená pozvánka:

*Srdečne pozývame obyvateľov Kaltenbachu na slávnosť
príchodu bojovníka Rogera
z vojny! Slávnosť sa uskutoční dnes vo vstupnej hale kal-
tenbašského zámku
o 19.00 hod.
Tešíme sa na vás!*

Princezná bola veľmi smutná, že tam nemôže ísť. Záhľadela sa na nočnú oblohu, i uvidela tri jasné hviezdy. Uprene sa zahľadela na prvú hviezdu a priala si, aby sa stala človekom. Okolo princeznej začali skákať iskričky, až sa z tých iskričiek stali veľké svetlá. Potom, keď to celé prestalo, princezná si priala, aby mala krásne šaty, aj črievičky. A stalo sa! Princezná sa pozrela do riečky a vravela: „Teraz môžem ísť na tú slávnosť.“

Princezná v krásnych, smaragdovo-tyrkysových šatách, pobrala sa na slávnosť, kde sa spoznala s bojovníkom Rogerom a úplne ho očarila. Dokonca mali svadbu a v láske žijú dodnes.

A chcete vedieť, čo sa stalo so starou ježibabou? Ona sa omylom zakliala vo vysokej veži a trápí sa tam až dodnes aj so svojím havranom Pierkom.

Na čo som hrdý v mojej obci

Bývam v Chrasti nad Hornádom už 11 rokov. Moja obec je obklopená krásnou prírodou. Je tu aj údolie s potôčikom, v ktorom plávajú pstruhy. V lete tam chodím na bicykli a vždy donesiem nejaké bylinky alebo huby. V dedine máme kostol z 13. storočia s maľbami Ježiša Krista, ktoré chodia obdivovať turisti zďaleka. Fara a kostol sú postavené na Farských skalách, ktoré sú zapísané ako prírodná pamiatka. Neďaleko kostola je veľký dom so záhradou, v ktorom žil akademický maliar Jozef Hanula. Som hrdý na predkov, ktorých poznali až ďaleko za hranicami Slovenska.

Adam Tancoš (6. A)

Moje najkrajšie prázdniny s rodičmi

Najradšej spomínam na prázdniny, keď sme išli k moru do Bulharska. Jedného dňa prišlo to vytúžené ráno. Vzali sme kufre a išli na letisko. Keď som videl krásne veľké lietadlo, tešil som sa ešte viac. O hodinu sme došli na miesto pred veľký hotel. Tam sme si odložili všetky veci a rozbehli sa k moru. Videl som ho prvý raz, bolo krásne. Nevedel som, že ma vlna zoberie dozadu a ja spadnem. Bol som celý mokrý, ale bolo to super. Práve vtedy bolo veľmi horúco – 35 stupňov Celzia. Okolo mňa plávali mušle a malé rybky. Nikdy predtým som to nevidel. Aj moji rodičia boli z toho veľmi nadšení. K moru sme chodili každý deň a vždy som niečo pekné zažil. A tak na tieto prázdniny často spomínam.

Anton Kamenický (5. A)

TÁRANINY ŽIAKOV

- Z rozprávok sa mi najviac páči Snehulienka a sedem statočných.
- Zajtra som bola u lekára.
- Múmia je usušený faraón.
- Roľník oral na krave, pokým sa ešte nenarodili traktory.
- Teším sa, že ma preložia do inej školy, pretože to nie je len taká obyčajná škola, ale akási osobitná.
- Rád by som mal umelé zuby, lebo keby ma boleli, tak by som ich vybral.
- Prečo nemôžu ženy rúbať drevo, lebo by sa im nechtíky polámali.
- Načo sú pravidlá? Žeby še porušovali.
- Aký je to pád? Ulica či žena?
- Keby som mohol byť nejakým mestom, bol by som mesto, pretože som mesto.
- Župani sú ľudia, ktorí stále nosia župan.
- Bájky opisujú politikov na zvieratá a rastliny.

Fotogaléria

„Mne ide o to, aby žiaci ukázali, čo vedia,“ prezradila pani učiteľka Čurillová-Slobodníková

Rodáčka z Krompách pracuje na Základnej škole v Spišskom Hrušove už tretí rok. Dvadsaťosemročná učiteľka sa rozhodla zasvätiť svoj život žiakom prvého stupňa. Momentálne drží pod svojou ochrannou rukou štvrtákov.

Čo vás priviedlo k povolaniu učiteľky?

Už od malička som snívala o tomto povolaní. Stále som mala rada deti. Dokonca som sa doma hrala na učiteľku, vyrobila som si klasifikačný hárok, opravovala som písomky.

Učiteľstvo musí človeka baviť. To nie je povolanie, to je skôr poslanie.

Ja to beriem ako poslanie. Často si nosím prácu v hlave domov. Trápi ma, keď sa trápia žiaci. Trápim sa s nimi.

Vymenili by ste túto profesiu za nejakú inú?

Niekedy, keď je toho už veľa, áno. Človek občas nestíha, má toho dosť. Prídu aj rodinné problémy, tak vtedy si poviem, že by som brala aj niečo iné. Ale inak nie. Už keď sú dlho prázdniny, tak sa teším do školy, hlavne na deti a kolektív, na kolegov a na prostredie školy.

Pôsobili ste už aj na inej škole. Skúsate to porovnať so súčasným zamestnaním?

Začala som učiť hneď po vysokej škole na základnej škole v Krompachoch. Tam, kde som chodila aj ja. Poznala som učiteľov, ktorí ma učili a zrazu sa stali kolegami. Bolo to také, ako keď sa človek vráti tam, kde začínal, ale zrazu v inej pozícii. Potom som pracovala v materskej škole tiež v Krompachoch. Je to iná práca s deťmi, ale tiež ma naplňovala. Tu sa mi páči, že sme menšia škola. Tým, že žijete na dedine, ste aj inak vychovávaní, myslím to v dobrom. V podstate sme taká rodina aj v zborovni.

Čo by ste najradšej zmenili na našej škole?

Na našej škole by som postavila telocvičňu a niekedy sa mi zdá, že je tu veľa akcií.

Funguje tu niekoľko krúžkov. Vy nevediete žiadny. Chceli by ste mať nejaký vlastný?

Ešte keď som bola v Krompachoch, mala som športový krúžok. V lete sme chodili s deťmi na bicykle a na plaváreň, v zime na Plejsy sánkovať sa či stavať snehuliakov. Som športovo založená, aj keď mám na šport menej času. Chýba mi tu športové vyžitie. Keby sme mali telocvičňu, mohli by sme cvičiť aj gymnastiku.

Väčšina žiakov vás považuje za prísnu.

Ja si myslím, že to neškodí. My sme boli vychovávaní prísnejšie, hlavne učiteľmi. V súčasnej dobe je to dôležité, keď je taká voľnosť mravov, čo je možné vidieť aj v televízii. Na tom, keď je učiteľ prísny, nie je nič zlé. Lepšie je, ak je prísny, ale aj spravodlivý. Ja to vítam, a ak ma s tým niekto problém...

Trošku všeobecnejšie. Znamky ako také, sú správnym ohodnotením žiakov? V živote aj tak nič neznamenajú a hovorí sa, že dvojkár - trojkár sa skôr presadí v živote ako ten čistý jednotkár.

Ak mám povedať pravdu, nie celkom s tým súhlasím. Záleží od šťastia. Niektorí v škole ani neboli veľmi dobrými žiakmi, ale v živote využili šancu, ktorá sa im naskytla a darí sa im. Ja som vyšla z ôsmej triedy s čistými jednotkami, takisto aj strednú školu som skončila s dvoma alebo s tromi dvojkami. Vzdelanie bolo to, načo si potrpeli všetci, predbiehali sme sa v tom, kto vie viac. Určite nie je tragédia mať jednu štvorku alebo päťku, ale, samozrejme, v miere. Hlavne sa snažiť nebyť lenivý.

Niektorí vyučujúci si veľmi ulahodia, keď môžu žiaka „odmeniť“ zlou známku. Váš prípad to asi nie je.

Nevyžívam sa v tom. Mne ide o to, aby žiaci ukázali, čo vedia. Ak nevedia, musím byť spravodlivá, pretože si nezaslúžia jednotku.

Mnohí žiaci majú problém s ranným vstávaním. Mali ste s tým niekedy starosti, zvykli ste si už?

Pravdu? Tiež som mala problém na základnej škole ráno vstať a boli aj chvíle, keď som dobehla tesne pred zvončením, dokonca ešte aj na strednej škole. Nerada ráno vstávam, využívam voľné víkendy a prázdniny, aby som si dlhšie pospala, ale o to skôr chodím večer spať. Určite nie som ranné vtáča.

Učitelia majú jednu výhodu. Cez leto majú takisto prázdniny, resp. dovolenku. Ako ju zvyknete tráviť?

Poupratujem si poriadne celý byt, to je moja zásada. Potom sa chodím s kamarátkami opaľovať, alebo nerobím

vôbec nič. Určite si prečítam knihy. Počas všetkých prázdnin sa snažím prečítať čo najviac kníh. Stáva sa tradíciou, že chodievame k moru. Ale ja si viem predstaviť leto len na Slovensku.

MINI KVÍZ

Najobľúbenejšie jedlo – *mäso*

Najobľúbenejšia hudba – *Celine Dion, Elán, Maria Carey, Tublatanka a staršie hity*

Najobľúbenejšia farba – *červená*

Najobľúbenejší deň – *piatok*

Najobľúbenejší kvet – *tulipán*

Najobľúbenejšie ročné obdobie – *leto*

PANI ZIMA

***Centrum voľného času v Spišských Vlachoch
vyhlasuje fotosúťaž pod názvom
PANI ZIMA***

***Súťaže sa môžu zúčastniť malí i veľkí, deti, študenti,
ba aj dospelí. Úlohou je fotografia zimy s rozmermi
210x297 (A4), najviac 3 fotografie, ktoré prinesiete
na USB do školy (ZŠ Spišský Hrušov) členom mas-
mediálneho krúžku do 15. januára 2013. Po odovzdaní
vašich originálnych nápadov, vyberieme 3 fotografie,
ktoré budú našu školu reprezentovať v tejto súťaži.***

Tu ho máte v plnej kráse...

Vaša vstupenka do jednogodinového raja v škole – **Žolík**.
Tento kúsok papiera vám zaručí beztretnosť nepripravenosti na vyučovanie.

Návod na použitie je jednoduchý: vypísať, odovzdať v kritický deň na hodine učiteľovi a tešiť sa z toho, že aspoň raz vám to vyšlo. (Rozumej: nemuseli ste sa učiť, nachytali vás a nemáte päťku.)

Pozor! Žolík sa vzťahuje len na **ústne odpovede**.

Neplatí na ohlásené aj neohlásené písomné práce. Platí na jednu hodinu a pre jedného žiaka. Takže dobre zvážte, kedy ho použijete. Inak sa vám vaša investícia nemusí vyplatiť. Pamätajte na slušnosť! Žolíkom učiteľa neohrozujte! **Slušne** požiadajte o jeho akceptáciu! A nezabudnite na čarovné slovíčko **ĎAKUJEM**.

Pár slov na záver...

Tak, toto je koniec nášho prvého čísla.

Dúfame, že sa vám páčilo, že ste tu našli veľa zábavy, čítania, nejaké nové zaujímavé informácie a že sa už teraz tešíte na to nasledujúce číslo.

Základná škola Spišský Hrušov

Meno.....

Trieda.....

Predmet.....

Dátum.....

Z HISTÓRIE

VIANOCE

Všetci veľmi dobre poznáme obľúbený adventný kalendár so skrytými kúskami čokolády. Advent. Toto slovo pochádza z latinského adventu – príchod. Začiatky jeho slávenia sa datujú od konca 4. storočia v Južnej Gálii a v Španielsku. V Ríme sa spomína za pápeža Leva I. Veľkého v 5. storočí. V 6. storočí bol už súčasťou cirkevných kalendárov, definitívnu podobu mal v 8. až 9. storočí. História adventného venca siaha do 19. storočia do Hamburgu. Tamojší duchovný, ktorý zriadil pre opustené deti útulok ako odpoveď na ich otázky, o koľko dní budú Vianoce vyrobil drevený veniec s 24 sviečkami, 19 tenkými pre všedné dni a 4 hrubými pre štyri adventné nedele. Veniec sám osebe bol od nepamäti prejavom úcty, radosti a víťazstva.

ŠTEDRÝ DEŇ

Na Štedrý deň, večer 24. decembra, po vyjdení prvej hviezdy, končí sa pôst trvajúci štyri adventné týždne a začínajú sa vianočné sviatky. Postaví sa betlehem, spievajú sa koledy a zasadne sa k bohato prestretému stolu po období zdržanlivosti, rozjímame a očakávame narodenie Ježiša Krista. V noci z 24. na 25. decembra je polnočná svätá omša. Na druhý deň sa slávi sviatok presvätej Bohorodičky Panny Márie a Svätej rodiny. Na tretí sviatok sa pripomína svätý Štefan.

BETLEHEMY

Prvý písomne doložený živý betlehem alebo jasičky vytvoril sv. František z Assisi, keď v roku 1223 v jaskyni v Grecciu v Taliansku dal do jaslí dieťa a vedľa stáli Mária, Jozef, osol a vól. Do konca 18. storočia stavali betlehemy v kostoloch, po zákaze Jozefom II. ich stavali a vyrezávali doma.

*Keď k štedrovečernému stolu zasadneme,
myslíme na tých, čo radi máme.
Posielame anjela, aby vás chránil, posielame
lásku, v ktorú veríme.*

*Posielame plamienok, nech vám
v srdci blikoce a prajeme vám tie
najkrajšie Vianoce.*

Šéfredaktor Zuzana Švačová

Redaktori Ema Salugová, Michaela Kiktová,
Daniela Butvínová, Kristína Szlovaková,
Barbora Švačová, Matúš Halčín,
Lucia Kočišová, Tatiana Hrobáková,
Alexia Kalužinská,
PaedDr. Zuzana Petrášová

www.zsspfrusov.edupage.sk